

Előfizetési árak:
 helyben, vagy postán küldve:
 Égész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Hét napra . . . 1 „ „
 Egyes szám 4 kr.

A lap szemléli részét illető minden köz-
 emény a szerkesztőségbe (Főter 1828. sz.)
 barmintva küldendő.

Előfizethető helyben:
 Főter 1828. sz. K. Lajos könyveskereskedésében
 és a kiadóhivatásban. (Főter 1828. sz.)
 alatti.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL

Hírdetési díj:
 Négy határos petit sorért 5 kr. Nagyobb
 terjedelmű s többzori hirdetések alká-
 szerint jutányos áron vétetnek fel. Hely-
 díj minden külön bejelölés nélkül 30 kr.
 Hírdetést vagy szöveget másként foglalt
 udossággal sora 30 kr.
 Nyilvántartási költségek minden petit sor
 50 krajczár.
 Hírdetések fölvetetnek a szerkesztőség-
 ben és kiadóhivatásban. Főter 1828. sz.
 alatti.)
 Kéziratok nem adnak vissza.

A csonka honvédség.

(T.) A honvédségről van szó, a csonkának maradt magyar honvédségről, a mely amidőn létesült, azzal a szándékkal, azzal a vágygyal fektették le az alapját, hogy a fokozatos fejlődés útján magvát fogja képezni az önálló magyar hadseregnek. Azóta eltelt jó idő s bár be kell ismerni ugyan, hogy az akkor megállapított keretben különösen a csapatbiztosítási buzdoklódása folytan megerősödött s jelentékeny részévé vált a hadseregnek, de egyáltalán nem fejlődött abban az irányban, hogy valaha önálló sereg legyen — nem fejlődött, mert nem fejlesztették.

Mindenki tudja, hogy miért. Valahol fent Bécsben veszedelmes dolognak tartják azt, ha a magyar honvédség másképp fejlődne, mint ahogy fejlesztik. Ez a fejlesztés pedig csak a huszonhat év előtt létesített állapotok körül fogor. A piros nadrág helyett kék nadrág, a piros csákó helyett kék csákó hozatott be, mint mondani szokás. A Werdn-fegyver helyett megkapták az ismétlő puskát, igen, mert másképp a közös hadseregbeli csapatoknak sem adta volna meg az erre szükséges pénzt az ország. Egyebekben maradt minden a régi. Az altiszti kardbójt feketeárga, a tisztí kardbójt kétféjű sasos, csapatok koncentrációja esetén a legfőbb parancsnok sátorát feketeárga lobogó jelzi, a honvédszerekes, ha vezérőrnagygyá előlép, császári és királyi tábornok lesz, General in ungarische Uniform, ahogy az előírás mondja. Honvédtábornok nincs, hiába hízogunk néha ezzel a titullussal egy-két kedvesebb emberünknek, a csapatoknak közös hadseregbeli generálisok parancsolnak s a honvédség egyetlen tisztképzőjében, a Ludovikában szintén közös generális a parancsnok.

Minden magyar ember jól tudja e dolgokat, elpanaszolták már számtalanszor, hogy minden ugynevezett újítás nem hogy önállósítaná, de közelebb vonja a honvédséget a közös hadsereghez, a

melynek részét képezi. Nagy dolgoktól kicsinyekig történő változások mindezt jelzik s néha igazán különös módon okoltatnak meg a változások. A honvédtiszt szolgálati jelvénye a magyar zsinór-zetu deréköv, azonban a honvédséghez beosztott császári és királyi tábornok segédtszija, a magyar királyi honvédtiszt már a feketeárga közös hadseregbeli Feldbindet hordja adjutánsjelvény gyanánt.

Pár év előtt a zászlóaljrendszert átalakították ezredrendszeré, a mi most már egészen a közös hadsereg formája, csak a számvevőségek maradtak meg a zászlóaljaknál eredetiségükben. Legutóbb, egyszerű rendelkezésre, megkapta a honvédség az újjas mellényt Aermellei belt, mely eddig csak a közös seregek ruhadarabja volt, megkapta a parolival az Achselspanngével, az Achselwulsttal, amik mind nem honvédségi dolgok, — megkapta a honvédségi egyenruházatánál előírt karzsinórzat nélkül.

Sok ilyen apró dolog hozatott be oda, amiket igazság szerint »kivinni« kelene onnan. Az új fegyver szaz új bőrdöktől eltérte, amiket eléggé okadatul azok praktikus volta, a többi, kicsi és nagy, mind olyan, hogy félve nézi bennük a szeretet honvédségi lassu, de határozott átközösödését a magyar. A csapatok egyre-másra kapják a közösöktől atlépő tiszteket, kik miatt a régebben szolgáló honvédtisztek elmaradnak az előléptetéstől.

Huszonhat év alatt nem történt semmi, ami a honvédségnek olyan fejlesztését czélozná, hogy valaha önálló csapat gyanánt működhesen. Nem új dolog ez, inkább régi és szomorú. Abban sincs új, amit most elmondunk, de aktuálissá teszi egy érdekes dolog, amelyet Ausztriának hasonló fegyverneméről a Landwehrről újságol el egy katonai szaklap, a Reichswehr.

A honvédségnek tudvalevőleg nem csak honvéd vezérei nincsenek, de nincsen semmi olyan csapatja, amelyek egy seregnél az önálló működhetésre okvet-

len megkivántatnak. Tüzérség, műszaki csapat, vonat-csapat, az élelmezési és ellátási branche mind hiányzik s ugylát-szik, sohasem is lesz ilyen. Ez az, aminek létesítését Bécsben nem engedik meg, ez az, amitől félnek, amik, ha volnának, önállóan működhetők sereggé tennek az elhagyatott, csonka magyar honvédséget.

Azt mondják, ez nem szükséges. A honvédség a közös hadseregnek úgy is »egyik kiegészítő részét képezvén.« Ilyen dolgokat nem csinálnak. Más, nagy újítások történnek. A legújabb Budapestben most érlelődő terv, hogy a honvédszerekes is megkapják a — katonabandát. Nagy dolog, örülj neki magyar, a Gotterhaltés honvédeinek.

S míg a magyar honvédelem erői így aprólékos, de folyton ismétlődő megújuló dolgok által a helyett, hogy önállósítottának, bevitetnek a közös hadseregbe, addig az osztrák Landwehr önállósul.

Most kapjuk a Reichswehr által közölt s minden kétséget kizáró hírt, hogy a Landwehr újjalakittatik. Felállítják a hiányzó ezredeket, az egész intézmény megkapja a közös seregtől független belső kezelést. A meglevő huszonhat gyalogezredhez még hat új ezredet állítanak s az így teljessé váló létszám maga után vonja az új tüzér és műszaki ezredek feállítását, amennyiben az új szervezés folytán kevesek a meglevő hadosztály-, tüzér- és hírársz-ezredek.

A hadügyminisztériumhoz közel álló közlöny, a Reichswehr már most arról beszél, hogy a Landwehr látandó el ez esetben tüzérséggel s ne a közös sereg kebelében létesíttessék az új tüzérség. E szerint ott ez szabad és lehetséges. Az az osztrák Landwehr, amelyről gondoskodnak.

Az nem a magyar honvédség, a melynek önállósításától visszariad a honvédséget vezető cs. és kir. tábornagy. Az osztrák Landwehr-miniszter csapatait tüzérséggel látja el, a Landwehr önállósul, a honvédség fokról-fokra job-

ban alakul át a német vezényszavú közös hadsereg csapatává s ha a nagy újítások, nagy változások még tovább is az eddigi rendszerben történnek, megérjük azt a szomorú és lealázó dolgot, hogy a dicsőséges honvéd-zászlóaljak nyomán támadt új magyar hadsereg teljesen elvesz, beszívja magába a közös hadsereg s Magyarország magyar katonaságáról csak a lexikonok fognak beszélni. Ide fog vezetni az a rendszer, amely most divik s amely nem más, mint a magyar honvédségnél czélatos és erőszakos elnyomása bármily uton és bármily erővel mindannak, ami magyar.

A luteránus tótok a királyhoz.

Az ág. ev. dunáninneni egyházkerület espereseinek többsége elhatározta egy gyűlésben, hogy felségfolyamodással fordul a királyhoz, megakadályozandó az új egyházkerületi beosztásról szóló zsinati törvény szentesítését. Tótlapok nyomán a felségfolyamodás bevezető szövege minden kommentár nélkül a következő:

»E Magyarország ág. hiv. evangélikus egyháznak hű tagjaira nézve nehez időben, hű alátvalói odaadással közeledünk császári és apostoli királyi felséged legmagasabb tőbújához, homagialis tiszteletet és szeretetet tanúsítván császári és apostoli királyi felséged legmagasabb széke iránt.

Szem előtt tartva egyházunk tanítását, mely azt rendeli, hogy felséged fenkelt személyében az evangélikus egyház legfőbb circa sacra felügyelőjét lássuk, bátorodunk hűi felelemmel és bizalommal felséged színe elé egy legalázatosabb kérelemmel járulni, melyre szerencsétlen és mind az egyháza, mind a házára nézve a legfőbb mértékben veszedelmes viszonyok kényszerítettek bennünket, melyek közé a magyarországi ág. hiv. evangélikus egyház a kebelében lezajlott legújabb események által jutott.

Azután a felségfolyamodvány, hivatkozva testületi ülésekre, törvényekre, rendeletekre, precedensekre stb. előadja a saját íze szerint az ág. hiv. ev. egyházban egy év óta lefolyt eseményeket, melyek a nyilvánosság előtt eléggé ismeretesek s melyekben a folyamodó esperessegek serelmekeket látnak magukra nézve, valamint az egész egyháza nevére is.

Végül azzal a kérelemmel áll elő, ne szentesítse ő felsége az ág. hiv. ev. zsinat törvényeinek azt a két rendelkezését, a melyek az egyházkerületek új beosztására s az egyetemes nyu. díj alapra vonatkoznak.

A „DEBRECZENI” TARCAJA.

KOSSUTH VERSEK.

I.
*Kossuth Lajos fejfájára
 Verset mért akarnak?
 Vessék csak a nevét rája!
 Ennél többet,
 Verset szoblat
 Kimond a magyarnak!*

Kozma Andor.

II KOSSUTH.

*Hazát szerzett minékünk s hazállan lón maga,
 Mi félve meghajoltunk, ó nem hajolt soha,
 Ó egymaga erős volt, mint egész nemzetéke,
 Mert benne ezerének szent akarata ége.
 Számítottuk őt s számítottuk a multunkat vele,
 Ó nagy volt nélkülünk is, mi törpék nélkülé.*

Palágyi Lajos.

III.

*Kossuth Lajos képe
 Örök csillag fénye,
 Bálessónék is ringatója.
 Sírunk is reménye.*

Pósa Lajos.

IV.

*Ráborult a felhő árnya
 Kossuth Lajos sírhalmára;
 Sötét felhő, sötét bánat
 Minden magyar szívére árad.
 Sír a magyar, hó könnye hull,
 Egész ország gyászba borul.
 Ne sírj magyar! e sír fája
 Fényt áraszt még az országra!*

Varsányi Gyula.

A csont-kéz.

Irtó: Sebesi Samu.

A hosszú kocsma asztal körül ültek a falusi legények s féljé mórmos fejfel és álmos pillantásokkal hallgatták Barabás János kalandjait, a ki erősebb, bátrabb és szebb volt valamennyinél. Nem volt senki, a ki elment mert volna mondani. Az összefaragott asztalról alácsurgott a savanyu bor s a féljé üres üvegekből már senki sem töltött. — A kocsmaáros szunyókált a sarokban, míg a felesége Barabás mellett ülve szerelmes pillantásokkal nyelte a legény beszédét. A falledt kocsmai levegő tele volt rossz kapadohány füsttel, úgy hogy a pislogó petróleum lámpás gyöngye fénye alig tört rajta keresztül. Barabás neki hevülve folytatta:

— Hogy nem merném megenni! Még azt mondjátok, hogy nem merném megenni. — Bizony nem! A halottak éjfélok fal-támadnak és kakasszóig jarnak-kelek a sírok felett.

Tegnap is látták, hogy a beomlott kripta üregéből egy csont-kéz kinyult és megfenyegette azokat, a kik kíváncsiságból feléje közeledtek. — A társaság szemből kirepült az álom a rémes szavak hallatára. Szinte félve húzódtak közelebb egymáshoz. Künn az éjleli sötétben zúgott a szél.

A bortól neki hevült Barabás felpattant: — Mit nekem a halottak, mikor az előkötől sem félek soha. Hát melyiketektől hátráltam meg valaha. Állj elő Nagy András, ugye merköztünk asszony és leány felett eleget. — Nem bolondítottam-e el Szőke Györgynél, a kinek az ura háromszor lőt rám, de a golyó elfutott a fülem mellett és én itt vagyok ma is. Ugy-e, hogy Borbély Klárka is az enyém lett, pedig már jegyese volt a ragyás képű Kaka Gyurinak, kinek az anyja boszorkány s

ő maga pedig kísértet. De hát mit is akart azzal a lánnyal egy olyan halaféjű. Hát csak magam szedtem le a tejfölt. A ven boszorkány addig kotyolt a leánynak, hogy kibolonduljon belőlem és megszeresse az ő tőkilkő fiát, a mig egyszerre oda lett a szegény Klárka. Meghalt. Punktum! Nos hat, ki látta azt, hogy embertől vagy ördögötől feltem volna valaha?

— Azért a kripta-üregből nem hoznál korhadt koporsó-deszkát.

— Fogadjunk! kiáltott Barabás és rácsapott az asztalra.

— Tíz üveg bor áll, szóta másik legény.

— Tartom, felelt Barabás.

— Tem felsz, hogy Kaka Gyuri kedvese, a kit elesabitottál, ki kél a sírjából. Hisz a beomlott kripta mellé van temetve.

— Hahaha! kacagott Barabás. Meghalt, mert halni való volt. De meg nem is illett ahoz a rut, görbe Kaka Gyurkához.

A hetvenkedő legénynek most egyszerre a torkán akadt a szó. Szemei az ablakra tapadtak s egy pillanatra mély csend a lott be. Kívül vadul bömbölt a szél és zörejt támasztott, mintha kísértetek járnak rémes tánczútkat. De csak hamar összeszedte magát és az ablakra mutatva dühösen kiáltotta:

— Nezzétek! farkast emlegetek!

Mindenki oda tekintett. Kaka Gyuri sápadt, aszott képe vigyorgott gunyosan a bent ülőkre. Szemei mélyen voltak beesve üregükbe és széles szájából elővillantak gyer fogak. Olyan volt, mint egy halaféj.

— Hallgatóztál te rut koponya, kiáltott az ittas Barabás. Hord el magad undok kísértet.

Erre megragadott egy üveget és dühösen sujtotta az ablakhoz, melynek üvegtányerjai csörömpölve törték össze. A nyilván becsapott a szél és meglöbögötte a felhomályt árasztó lampa lángját.

Barabást elfogta a düh. Erei ki dagadtak a homlokán oda rohant a kitört ablakhoz és vadul bögte a sötét éjbe:

— Kerüld a kezemet hitvány mert a csontjaidat töröm össze. Ki tehet arról, hogy ocsmány varangy vagy és nem szeretőnek való . . .

Kívül kísérteties ho-szu szagotott kaczagás hangzott feleletül a Barabás káromkodásaira. A társaság némán várta, hogy mi történik. Barabás visszatért az asztalhoz és felhajtott egy üveg bort egy szuszra!

— Szedi magába a bátorságot, szólt az egyik legény.

— Eb a ki fél, szólt Barabás és kihívóan ütött az asztalra.

— A kocsma piszkos ingaórája rekedt csengéssel verte el a tizenkettőt. Kívülről a törött ablakon becsapott a szél és távoiról a kutyák üvöltése halatszott.

— Nos hát tíz üveg bort, kiáltotta a fogadást ajánló legény.

Barabás arca egy pillanatra elsötétült, de aztán hangosan szólt:

— Itt legyen mire visszatérek!

Egy ugrással az ajtónál termett s nem sokára elhangzottak léptei a temető felé vezető keskeny mezei uton.

*

Borzalmas éjszaka volt. Félelmes mert felhő borította az eget és az ember csak vakon bsktatott s a szél zugása miatt hallani sem lehetett. A bator legény elszánt léptekkel közeledett a temetőhez. A mint a halottak birodalmába lépett — egyszerre össze-rezzent. A fehér sarkóvök mintha mozdulnának és a hokrok, mintha bolintgatnának feléje. A kukik egyhangú kiabálása hallatszott ki a sötét zugásból. Barabás homlokán hideg verejték gyöngyözött. — A felhő egy pillana ra

klgron felüli sulyban) 43—43¹/₂— 4. Fialat középk (páronként 251—320 klgr. sulyban 43¹/₂—44— 5. Fialat könnyű (páronként 250 klgrig terjedő sulyban) 45—45 50 II. Magyar szedett: . . . Nehéz (páronként 280 klgron felüli sulyban) 41. —42¹/₂— 7. Középk (páronként 220—280 klgr. sulyban) 42 50—43¹/₂. 8. Könnyű (páronként 280 klgrig terjedő sulyban) 44—45— III. Szerbiai: 9. Nehéz (páronként 260 klgron felüli sulyban) 42—43 10. Középk (páronként 250—320 klgr. sulyban) 42—43— 11. Könnyű (páronként 220 klgrig terjedő sulyban) 43— 44— Sertés létszám aug. 25-ik napján volt készlet 187,351 darab.

Hivatalos közlemény

A Debreczen városi közigazgatásának használatára 31 1685 1894 bgy. sz. a alkotott s a Nagyméltóság m. kir. Belügyminister Urnak 1894 évi 41168 III a B. M. számú rendeletével jóváhagyott szabályrendelet a 98 5608 1894 bgy. sz. számú jogerős határozattal 1894 évi augusztus hó 1-ső napján hatályba léptetett.

Ezen szabályrendelet alapján a 7433 1894. tanácsi határozattal 1894 év. Szeptember hó 1-ső napján a debreczeni közigazgatás megnyitása és használatba vétele elrendeltetett.

Mint hogy pedig, hogy a fent hivatolt szabályrendelet 1 §-a értelmében a szarvasmarha és borjú minden esetben, sertés, juh, kecske és bárány pedig azon esetben, ha vagy közfogyasztásra vannak szárvá, vagy iparszerűleg vágatnak, — csak a közigazgatás és a vágóhid igazgatója, vagy helyettesének felügyelete alatt vágathatók le. — emellett pedig a lakosság, — különösen pedig a marha és sertés vágással foglalkozó iparosok hogy 1894 szeptember hó 1-ső napjától kezdve, a hivatott szakaszban megjelölt állatokat, csak a közigazgatás, s a szabályrendeletben megjelölt feltételek és utasítások pontos betartása mellett vágathatók le.

A közigazgatás használatára vonatkozó szabályrendelet a közigazgatás igazgatójánál 10 krért kapható s ugyan ő nála az 1894 szeptember 1-n megkezdendő módokait előlegesen már folyó augusztus hó 28-tól kezdve megbeszélhetők.

A vágó marhák felhajtása s a közigazgatás levő aklok és istállóiban elhelyezése már folyó hó augusztus 30-tól kezdve megengedettek, azonban figyelmeztetnek az érdekeltek, hogy istálló pénz fejében 24-órán tul a szabályrendelet 5 §-ában megjelölt díjak fizetendők, s hogy az állatok etetését és itatását a tulajdonosok saját embereik által tartoznak teljesíteni, úgy szintén, hogy a takarmány és alom hordás az e célra szolgáló helyre csakis nappal és világító eszközök nélkül engedtek meg.

Mint hogy az, akár közfogyasztásra szánt kecske, bárány, vagy sertés levágatása a vágatás előtt fel órával az igazgatósnál bejelentendő, és mivel a levágatandó és közfogyasztásra szánt állat — úgy elő állapotban, mint levágás után is a vágóhid igazgatója al-

tal megvizsgálandó: figyelmeztetnek az érdekeltek, hogy az 1894 szeptember 1-én levágatandó állatok bejelentéséről, megvizsgáltatásáról, szemlejegy kiállításáról idejében gondoskodjanak.

Az istállóiban az állatok helyének, úgy szintén a vágó helyek kijelölése a vágóhid igazgató hatáskörébe tartozik.

Általában a szabályrendeletben foglaltak pontos betartása az érdekeltek figyelmébe ajánlatik annyival inkább, mert az ellen vétők a törvény és szabály szigorával fognak sújtani.

Debreczen, 1894 augusztus hó 22.
A városi tanács.

VASUTI MENETREND.

1894. május hó 1-től.
Debreczenből indul.

Budapest—Nagy-Várud felé	reggel 8 ó 40 p.	déli 12 ó 36 p.	este 10 ó 31 p.
Csak Nagyvárad felé	délután 3 ó 32 p.	délután 3 ó 48 p.	este 8 ó — p.
Szatmár felé	éjjel 3 ó 05 p.	délután 3 ó 58 p.	este 8 ó 05 p.
Miskolcz felé	reggel 8 ó 48 p.	délután 3 ó 37 p.	este 8 ó 05 p.
B.-Szt.-Mihály felé máv-ról	vásártérről 6 ó 04 p.	délután 3 ó 37 p.	este 8 ó 05 p.
F.-Abony és Polgár felé máv-ról	vásártérről 5 ó 00 p.	délután 3 ó 13 p.	este 7 ó 44 p.
F.-Abony és Polgár felé máv-ról	vásártérről 4 ó 10 p.	délután 4 ó 22 p.	este 8 ó — p.

Debreczenbe érkezik:

Debreczenbe N.-Várud-P.-Ladány felől	reggel 2 ó 40 p.	délután 3 ó 28 p.	este 7 ó 09 p.
Budapest felől	reggel 7 ó 41 p.	délután 12 ó 16 p.	este 10 ó 16 p.
Csak Nagy-várud felől	reggel 7 ó 55 p.	délután 12 ó 16 p.	este 10 ó 16 p.
Szatmár felől	reggel 8 ó 07 p.	déli 12 ó 06 p.	este 7 ó 45 p.
Miskolcz felől	reggel 8 ó 09 p.	máv-ra 8 ó 17 p.	vásártérről 7 ó 41 p.
Bud-Szent-Mihály felől vásártérről	este 7 ó 50 p.	máv-ra 5 ó 21 p.	vásártérről 7 ó 44 p.
F.-Abony s Polgár felől vásártérről	délután 5 ó 21 p.	máv-ra 5 ó 60 p.	vásártérről 7 ó 44 p.
F.-Abony és Polgár felől vásártérről	reggel 7 ó 44 p.	máv-ra 8 ó — p.	este 8 ó — p.

Budapestről—Debreczenbe indul:

Személy-vonat	reggel 8 óra 25 pkor.
Gyors-vonat	délután 2 óra 10 pkor.
Személy-vonat	este 7 órakor.
Gyors-vonat	este 9 óra 15 pcorok, mely Püspökladányban utóéri a Budapestről este 7 órakor induló személyvonatot.

(Egységes vasuti zóna-idő szerint.)

Főszerkesztő: **Szinay Gyula.**
Felelős-zerkesztő és lapkiadó: **Kösa Barna**
Főmunkatárs: **Dr. Bakonyi Samu.**
(Szerkesztőség és kiadóhivatal Fötér 1828.)

190.
Az „István” gőzmalom társulat

GYÁRTMÁNYAINAK
ÁRJEGYZÉKE

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított, s 1887. évi június 1-én életbeletetett eladásti fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint.

ITT HELYBEN KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL

Készpénzletetés mellett, zsákkal együtt:

A Asztali dara nagyszemű	100 kiló	13.20
B Sainte aprószemű		12.60
C Királyliszt		12.40
1. Langliszt kivonat		11.80
2. Elsőrendű zsemlye liszt		11.—
3. Zsemlye liszt		10.60
4. Elsőrendű kenyér liszt		10.20
5. Közép kenyér liszt		9.80
6. Kenyér liszt		8.80
7. Barna kenyér liszt		5.80
8. Takarmány liszt		4.20
11. Ftóm korpa zsákkal		4.—
12. Durva korpa zsákkal		3.60
12. Durva korpa zsákkal		3.40
12. Csirke buza zsákkal		3.40

A zsákok súlytartalma, teljsúlyt tiszta súlynak véve.

A B 0—6 számig 85 kilogramm.
7. és 8. szám 70
11. és 12. szám 50
Debreczen, 1894. aug. 19. (2)

Hajdúvármegye és Debreczen sz. kir. város Főispánjától.

529/1894.

Pályázati hirdetés.

Debreczen sz. kir. város Szeptember havi rendes közgyűlésén egy rendőrfogalmazói állás, mely évi nyolczszáz (800) frt fizetésből álló javadalmazással van összekötve, továbbá az ezen állás betöltése folytán esetleg üresedésbe jövő más állások, választás utján fognak betölteni.

Ezen hivatali állásokra ezennel pályázat hivatnak, s felhivatnak a pályázni kívánók, hogy kellően felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám, mint a kijelölt bizottság elnökéhez, **f. évi Szeptember hó 15-ik napjának délutáni 5 órájáig** annyival is inkább benyújtsák: mert később érkezett pályázati kérvények tekintetbe vételni nem fognak.

Debreczen, 1894. Aug. 6-án.

(332) Gróf Dégenfeld József

Kitünő minőségű ECZET
nagyban és kicsinyben
jutányos eladása
a volt **BALASSA KÁROLY**
eczet helyiségében.
GERÉBY FÜLÖP mellett.

„DEBRECZEN” NYOMDÁJA
(FÖTÉR 1828. SZ. A. CSANAK-DRAGOTA-HÁZBAN. (A m. kir. főpostával szemben)
teljesen ujonnan berendezett könyvnyomda.

KÉSZIT:

Gyászjelentéseket, bái- és lakodalmi meghívókat.
ELJEGYZÉSI KÁRTYÁKAT,
TÁNCZRENDEKET és ÉTLAPOKAT.
Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Elvállal mindenféle nyomtatványokat:
takarékpénztári, kereskedelmi
ügyvédi és községi nyomtatványokat.
Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Vidéki megrendelések **ERDÉLYI ISTVÁN** nyomdai művezető nevére czimzendők.

Nyomdánkat, hol északkeleti Magyarország legrégebb és legelterjedtebb politikai napilapja a
„DEBRECZEN”,
és a szintén elterjedt „DEBRECZENI HIRADÓ” is nyomatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szives pártfogásába.

Izléses kiállítás!
Jutányos árak!

Hirdetések a „DEBRECZEN” czimű lapban a legjutányosabb árak mellett eszközöltetnek.

SZÁMLÁKAT, ROVATOZOTT IVEKET, NÉVJEGYEKET,
bor- és rum-vignetteket, falragaszokat,
MINDENMŰ KÖRLEVELEKET és ÁRJEGYZÉKEKET.
Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

FOLYÓIRATOKAT és a NYOMDAIPARHOZ tartozó nyomtatványokat izléses beosztással
jutányos árakon.
Bíróági, végrehajtói nyomtatványok készletben tartatnak.
Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítetnek.

Nyomatott a „DEBRECZEN” nyomdájában (Fötér, Csanak-ház) 1828

XXVI. évfolyam.
Előfizetési árak:
helyben, vagy postán küldve:
Égész évre 10 frt —
Félévre 5 „ —
Negyedévre 2 „ 50 —
Egy hónapra 1 „ —
Egyes szám 4 kr.
A lap szemléli részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (Fötér 1828. sz.) bérmentve küldendő.
Előfizetheti helyben:
Fötér K. Lajos könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban (Fötér 1828. sz. alatti).

Világ dráma.

(E—k) A most folyó száz évszázadban közeledik vége felé. Amily léptekkel halad az azon módon közeledik a végéle az a hatalmas dráma, mely a sadalmi rend felforgatói inszercsajtszanak végig.
A dinamitosok, a tör és a rál dolgozó elem írja és csinál hatalmas világdramát, amely jelenetei most folynak.

A szocialisták, hatalmuk végett, a népek modern közlekedésének leghatalmasabb intézményeit s azt működésében teljességgel letiltották. Száz és száz millió ember senkinek utazhatik több értékben milliárdokra becsült szállíthatók tovább s korunk le szerü találmánya: a vasut megködni. Valóban, ami most a végbe megy, iszonyu próbatétel a világ visszaforgott lélekzettel figyel meg.

Még borzasztóbbá teszi a kocat azon körülmény, hogy sok ezer meg ezer telen beszüntelt munkáját, sem türik, hogy helyettük meghessék azt. Az állam hatalma nem nézhetvén nyugodtan, a társaság óriás teületén a kedés és forgalom teljességgel mindent elkövetett, hogy más mazzásával segítsen a bajon, ellenszégültek a sztrajklok, a sineket, elégették a vágó tamadiát a kirendelt csapatok csatákat vitytak, szand sebesült borította a veres színhelyét s a kormány ké miként Európában teszik idején: ostromállapotba hely rületet. De még ezen dras szabálynak sem volt a eredménye sem . . .

Csak gondoljuk el, mit kétségbejűtő helyzet lehet föld legszabadabb államában, szabadság csaknem korlát

A „DEBRECZEN” TA

Ha szép szemed
Ha szép szemed bűvös sug
Mosolygó fényvel rám re
Eloszlott rég már telkem
Mit bánt, ha hallgatag re
Ha elborul szived világa,
Könnyezve néz szemed re
Szívem is sajgott már hű
Mit bánt, ha most kacsa
Most, hogy hideg közöny
Hát telkem arról mit tel
Nézőn virága már a t
— Szeretni csak egyszer

Történet a für

A vendégek a verenda
A fonyadt, keserűes fürdő
öleletből és bamban neze
10 lovagvart, melynek vár-
sabb bástyáit átölelte a paty-
bóbíta pinczerleány elfeledni
czioná is mosolyát és a fürd-
sonó megkezdette ásitási tan-
fent búzjuzu debreczeni cz-
ökével az asztalra.
— Kutya egy hely!
Vagy harman fel is ez
se ásithattak volna különbe-
Az öreg Pollacek tipeg